

Leiðarvísir ÍSALP:

Nr. 10: VÍFILSFELL

Vífilsfell (655m) er eitt af þekktari fjöllum í nágrenni Reykjavíkur. Það ris eins og kunnugt er austur af Sandskeiði og markar norðurendann á Bláfjöllum.

Vífilsfell heitir eftir Vífli, þræli Ingólfs Arnarsonar, en sagan segir að Vífill hafi gengið á fjallið á morgni hverjum til að gá til veðurs. Ekki hefur Vífill verið ónýtur göngumaður því vegalengdin sem hann hefur lagt að baki áður en hann hóf að sinna öðrum morgunverkum er um 50 km.

Göngur á Vífilsfell eru mjög tíðar og eru fá eða engin fjöll á höfuðborgarsvæðinu vinsælli að því leyti. Ferðafélag Íslands lét koma fyrir útsýniskífu á tindri fjallsins árið 1940. Oftast er gengið á fjallið frá Sandskeiði um norðuröxlina eða frá skarðinu milli Vífilsfells og Sauðadalshnúka.

Dálítið er sagt frá Vífilsfelli í árbók F.Í. 1936.

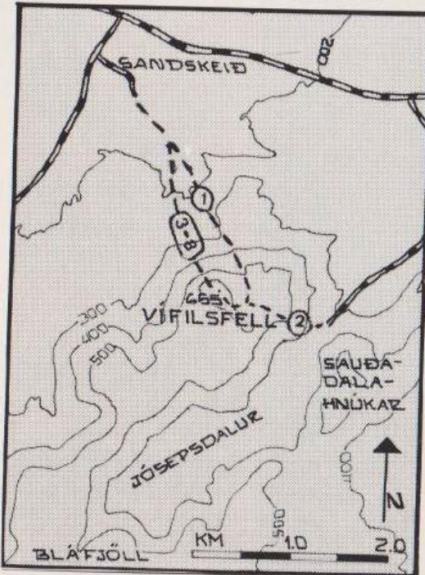
Besta kort sem fánlegt er af Vífilsfelli og nágrenni, er loftmyndakort 1613 III, í mælikvarða 1:50.000. Annað kort er atlasblað nr. 37, Hengill, 1:100.000. Einnig má nefna aðalkort nr. 3, Suðvesturland, 1:250.000.

Nokkuð hefur verið klifrað í fjallinu á undanföllum árum, bæði í berg, snjó og ís.

Aðallega hefur verið klifrað í norðvestur-hlið fjallsins. Sérstaklega er vert að minnst

á klettaleiðirnar en þær eru lengri í Vífilsfelli en gengur og gerist á öðrum æfingasvæðum í nágrenni Reykjavíkur. Bergið í fjallinu er fremur ótraust (möberg) og oft erfitt að koma fyrir öruggum trygg-ingum. Er því brynt fyrir mönnum að fara varlega við klifur í fjallinu.

Hér eru í fyrsta skipti notaðar markvisst erfiðleikagráður UIAA til að lýsa klifurleiðum í bergi á Íslandi. eru menn beðnir að taka gráður á einstökum leiðum

Vífilsfell - yfirlitkort.

Vífilsfell séð úr vestri. - Ljós. William Kaiser. - apríl '80.

og einstökum hreyfingum með nokkrum fyrirvara. Hér er um frumtilraun að ræða en reynslan mun væntanlega leiða í ljós, hvernig til hefur tekist. Einnig eru menn varaðir við því að rugla saman klettagráðunum og snjóklifurgráðunum.

Í þessum leiðarvísi er mest lagt upp úr klifurleiðunum en minni áhersla lögð á gönguleiðir. Kemur það til af því að fjallið er mjög þekkt og víða auðgengið á það. Klifur-slóðirnar þekkja hins vegar færr.

Einstakar leiðir:

I. Gönguleiðir:

Nr. 1: Norðuröxl

vegalengd: 3,5 km.

lóðrétt hækkun: 450 m.

göngutími: 1 - 1 1/2 klst.

Best er að leggja upp frá flugskýlinu við Sandskeið. Er þá bæði hægt að fara upp ölduna sem gengur norður úr fjallinu eða upp gilið sem verður milli fjallsins og öldunnar. Síðan er best að ganga beint upp á öxlina norður úr háfjallinu. Að vetrarlagi getur þó verið hengja í brun axlarinnar og snjóflóðahætta í hliðinni fyrir neðan. Upp á háeggina er farið um slakka NA í fjallinu. Er þar auðratað á toppin. Lítilsháttar brólt er efst en hvergi torfært.

Nr. 2: Gönguleið að austan

vegalengd: 1,5 km.

lóðrétt hækkun: 300m

göngutími: 1 klst.

Gengið er úrháskarðinu milli Vífilsfells og Sauðdalahnúka. Þangað er yfirleitt akfært að sumarlagi um veginn inn í Jósepsdal. Farið er beint upp um 150 m. háa skriðu á norðuröxlina. Síðan gengið um 500 m. til vesturs og þá sveigt upp á háfjallið og fylgt sömu leið og nr. 1.

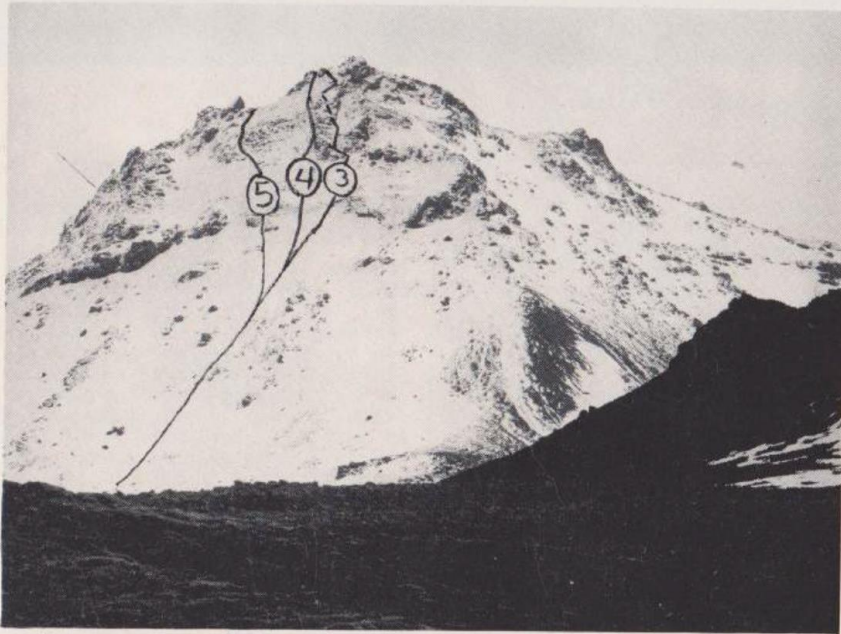
II. Bergklifurleiðir

Nr.3: Reykháfurinn.

Skemmtileg og fjölbreytileg klifurleið. Sú leið sem kemst næst því að liggja beint á hágnýpu fjallsins.

lóðrétt hækkun: 130 m.

Gráða: III.

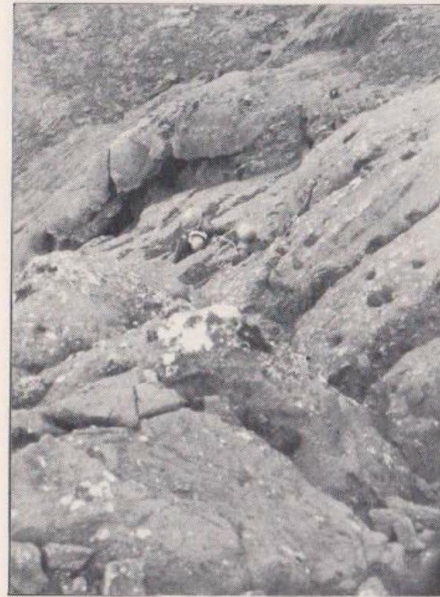

Norðvesturveggur Vífilsfells.-
Ljós. William Kaiser. - apríl '80.

áætlaður klifurtími: 1 1/2 klst.

útbúnaður: fleygar, karabínur, lykkjur (sling), lína. Best er að hafa a.m.k. 30 m. milli manna.

Gengið er upp skriðurnar norðvestan í fjallinu að klettunum. Síðan haldið upp klettafláana (I) og stefnt á hágnýpuna uns brattinn fer að aukast fyrir alvöru. Þá er farin sylla, skáhalt upp á við 15 m., til vinstri. Af henni klifrað upp um 10 m. eftir breiðri sprungu (III). Þar tekur við stór stallur, klifrað til vinstri upp Reykháf (III), 25 m. Er þá komið upp á líftinn stall. Þaðan klifið skáhalt upp á við til hægri (II) og síðan til vinstri (II+) uns brúninni er náð, 30 m. Fleyga má nota bæði í

Klifur á Reykháfsleiðinni. -
Ljós. Hreinn Magnússon, -
sept. '78.

Reykháfnum og fyrir ofan hann en hvergi eru augljósar fleygsprungur.

Nr.4: Skuldaskil

Skemmtileg klifurleið, frekar opin og brött. Líkl.fyrst klifin haustið 1979.

lóðrétt hækkun: 120 m.

Gráða: III+

áætlaður klifurtími: 2 klst.

útbúnaður: fleygar, karabínur, lykkjur, lína. (a.m.k. 25 m. á milli manna).

Farið upp klettafláana (I) og stefnt norðan við stapann sem gengur út úr hliðinni niður af hátoppnum. Stuttu áður en kemur að rötum stapans verðu fláinn brattari (II). Þar fyrir

ofan, norðan við rötur stapans, tekur við mosa-vaxin sylla.

Síðan er stefnt upp geilina sem myndast milli hliðarinnar og stapans (II), 15 m., en hún mjókkar þegar ofar dregur og endar í lóðréttum vegg. Þrá geilinni er klifrað út frá vinstri upp 6 m. háan vegg (III+) og síðan upp með stapanum 13 - 15 m (III). Þá er komið á mjóa syllu og er þar helst til trygginga að reka fleyga beint í möbergið. Nú er klifrað til hægri upp breiða sprungu (III+ e.t.v. hreyfingar (IV+), opið klifur, 20 m. þá er brúninni náð.

Nr.5: „Nafnlaus leiðin“

Skemmtileg og góð æfinga-leið fyrir öreyndari klifrara. lóðrétt hækkun: 100 m.

Gráða: II.

áætlaður klifurtími: 1-1 1/2 klst.

útbúnaður: fleygar, karabína, lína (20 m. milli manna).

Haldið upp klettafláana (I), nokkurn veginn á ská til vinstri uns komið er að brattari hluta veggjarins. Þá er farið eftir breiðri syllu til vinstri um 5 - 10 m., uns komið er að smá geil nokkuð mosavaxinni, klifrað upp hana hægra megin 15-20 m. (II). Þar fyrir ofan er lítið um tryggingar. Þaðan liggur leiðin um mosavaxnar syllur til vinstri, 20-25 m., að lítilli skoru í klettinum. Upp hana, 5 m. (II), og yfir bratt klettahaft, 2 m. (II+). Þaðan er haldið um 6 m. beint upp (II+) að litlu horni. Þar er hægt að millitryggja með breiðum fleyg. Þá er farið um 5-6 m. beint til hægri (I) og þaðan upp ör-fáa metra á brúnina.

Snjóklifurleiðir:

Nr. 6: Vesturhlíð

Lóðrétt hækkun: 100 m.

Gráða : I.

tími 1/2 klst.

Sé gert ráð fyrir að farið sé frá Sandskeiði er stytst á fjallið sunnan mestu klettanna (NV-veggjarins). Segja má að klifrið byrji þegar hallinn er kominn í ca. 40°. Klifrað er upp í með stefnu dálítið sunnan við hæsta klettinn. Er þar efst létt brölt í ísuðum klettum sem endar þegar komið er á dálftinn hrygg sem liggur upp á hæsta tindinn.

Nr.7: Flóttamannaleið

Lóðrétt hækkun: 150mtr.

Gráða: II.

áætlaður tími:1-1 1/2 klst.

Farið er á snjó upp yfir fyrsta klettahaftið 10-15 m. Þar getur brattinn náð 50-55°, upp snjóbreiðuna, 45°, á ská til hægri, upp undir bröttustu klettana. Þá er haldið til hægri upp ca. 50° bratta brekku. Þar þrengist snjóbreiðan en breikkar fljótlega aftur og minnkar þar brattinn niður í 35-40°. Haldið er til hægri eftir snjóbreiðunni aðeins niður á við uns komið er fyrir klettana. Þá er haldið upp aðeins á ská til hægri,

uns komið er að klettum.

Upp þá ca. 20 m. Er þá komið upp á brún og þaðan er auðveld ganga á tindinn.

Nr. 8: Norðvesturhlíð

Lóðrétt hækkun: 130 m.

Gráða: I/II.

tími: 1 klst.

Stefnt er á klettana nyrst í norðvesturhlíðinni. Fyrst er jafnt hallandi snjóbrekka uns kemur að lóðréttu klettabelti nokkru ofar miðjum hlíðum. Er þar íshaft, 3-4 m., 70° bratt. Þar fyrir ofan tekur við snjófláki, um 45° brattur. Þá er stefnt upp í vik eða lanu til vinstri og minnkar þar brattinn. Vikið endar í þröngri, stuttri rás, ekki brattri og er þaðan stutt leið til suðurs upp á tindinn.

Magnús Guðmundsson

Snævarr Guðmundsson

Smáauglýsing

Til sölu Ultimate klifurhjálmur, stærð Large, hjá Birni, s. 16543.